

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 560

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 17 iunie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
Decizia nr. 518 din 22 octombrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (4) și (6) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local	2–4	762. — Ordin pentru modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 141/2017 privind aprobarea formularelor specifice pentru verificarea respectării criteriilor de eligibilitate aferente protocoalelor terapeutice pentru medicamentele notate cu (**)1, (**)1 Ω și (**)1 β în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare, și a metodologiei de transmitere a acestora în platforma informatică din asigurările de sănătate	6
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
303. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Mihail Spătarelu Puținei a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale	4	Decizia nr. 83 din 17 martie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	7–15
304. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Constantin Saragea a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Energiei	5		
305. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Lucreția Tănase a funcției publice temporar vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Afacerilor Externe	5		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 518

din 22 octombrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (4) și (6) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia-Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (4) și (6) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local. Excepția a fost ridicată de Nicolae Ovidiu Stoia în Dosarul nr. 135/107/2020 al Tribunalului Alba — Secția I civilă și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.052D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 132 din 19 martie 2024.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 1 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 135/107/2020, **Tribunalul Alba — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (4) și (6) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local.** Excepția a fost ridicată de Nicolae Ovidiu Stoia într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri privind despăgubiri pentru exproprierea unui imobil.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 22 alin. (6) din Legea nr. 255/2010 sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (3), întrucât obligă experții la realizarea expertizei și instanța de judecată la a ține seama de expertizele întocmite de camerele notarilor publici, nefiind îndeplinită condiția dreptei despăgubiri cerută imperativ de textul constituțional. În acest sens, arată că, potrivit site-ului Uniunii Naționale a Notarilor Publici, expertizele întocmite și actualizate de camerele notarilor publici nu exprimă prețurile reale de piață ale imobilelor, ci valori minime la care se pot tranzacționa proprietățile, iar pentru evaluarea unei proprietăți trebuie să se realizeze inspecția imobilului. Totodată, potrivit Deciziei nr. 2.902/2013, pronunțată de Înalta Curte de Casație — Secția I civilă, grila notarilor publici conține valori orientative ale proprietăților imobiliare și acestea nu pot avea o putere doveditoare mai mare decât cea acordată

raportului de expertiză efectuat în cauză prin raportare la situația concretă a imobilului supus evaluării.

6. Autorul excepției susține și că dispozițiile art. 22 alin. (4) și (6) din Legea nr. 255/2010 sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și ale art. 44 alin. (2), deoarece se instituie un tratament juridic diferit în ceea ce privește acordarea despăgubirilor între persoanele care intră sub incidența Legii nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică și cele care intră sub incidența Legii nr. 255/2010. Astfel, în cazul în care dreptul de proprietate asupra imobilului este expropriat pentru o cauză de utilitate publică din cele prevăzute de art. 6 din Legea nr. 33/1994, calculul se face potrivit art. 22-27 din această lege, respectiv despăgubirea se compune din valoarea reală a imobilului și din prejudiciul cauzat proprietarului sau altor persoane îndreptățite, iar la calcularea cuantumului despăgubirilor, experții, precum și instanța vor ține cont de prețul cu care se vând, în mod obișnuit, imobilele de același fel în unitatea administrativ-teritorială, precum și de daunele aduse proprietarului sau, după caz, altor persoane îndreptățite, luând în calcul și dovezile prezentate de către aceștia. În cele din urmă, primind rezultatul expertizei, instanța îl va compara cu oferta și cu pretențiile formulate și va hotărî. În cazul în care dreptul de proprietate asupra imobilului este expropriat pentru o cauză de utilitate publică din cele prevăzute de Legea nr. 255/2010, despăgubirea se va acorda conform art. 4 și 6 din această lege, respectiv instanța va verifica dacă sunt întrunite toate condițiile cerute de lege cu privire la stabilirea cuantumului despăgubirii, iar experții, la realizarea raportului de expertiză, precum și instanța vor ține seama de expertizele întocmite și actualizate de camerele notarilor publici, la momentul transferului dreptului de proprietate. Practic, în acest mod, experții și instanța vor prelua prețul oferit de expropriator, întrucât potrivit art. 5 din Legea nr. 255/2010, despăgubirea se stabilește prin hotărâre a Guvernului, fiind estimată de către expropriator pe baza unui raport de evaluare întocmit, cu luarea în considerare a expertizelor realizate și actualizate de camerele notarilor publici.

7. În concluzie, autorul excepției consideră că persoanelor îndreptățite la despăgubiri li se aplică un tratament juridic diferențiat și discriminatoriu, iar dreptul de proprietate nu este ocrotit și protejat în mod egal, deși titularii se află în situații identice, similare sau asemănătoare, respectiv în cazul unei exproprieri pentru utilitate publică.

8. În continuare, autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (3), precum și ale art. 44 alin. (6). În acest sens, arată că art. 22 alin. (4) din Legea nr. 255/2010 limitează instanța în a verifica dacă sunt întrunite toate condițiile cerute de lege cu privire la stabilirea cuantumului despăgubirii, neputând hotărî cu privire la cuantumul acestora, așa cum prevede art. 44 alin. (6) din Constituție. Astfel, despăgubirile se stabilesc în caz de divergență în justiție, în lipsa unui acord comun cu proprietarul.

9. Neconstituționalitatea art. 22 alin. (4) din Legea nr. 255/2010 poate fi observată prin comparație cu exproprierea

pentru cauză de utilitate publică reglementată prin Legea nr. 33/1994, unde potrivit art. 27 alin. (1) instanța va hotărî cu privire la cuantumul despăgubirilor după ce va compara rezultatul expertizei cu oferta și pretențiile formulate.

10. Prin limitarea expertizilor și a instanței de judecată de a ține seama doar de expertizele notarilor publici se îngreuează accesul la justiție, limitându-se dreptul persoanei de a primi o despăgubire dreaptă în cadrul unui proces echitabil. Art. 44 alin. (6) din Constituție este lipsit de eficiență și prin faptul că despăgubirea se stabilește inițial prin hotărâre a Guvernului, iar ulterior instanța de judecată este obligată să țină seama de aceste prețuri, adoptând practic poziția expropriatorului, lipsa acordului comun fiind irelevantă.

11. În susținerea criticii de neconstituționalitate, autorul excepției invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 380 din 26 mai 2015.

12. **Tribunalul Alba — Secția I civilă** apreciază că textele de lege criticate nu încalcă niciuna dintre prevederile constituționale invocate de autorul excepției, având în vedere că asigură accesul la o instanță de judecată care verifică respectarea legii și posibilitatea de a dispune inclusiv sesizarea Curții Constituționale.

13. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 22 alin. (4) și (6) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 20 decembrie 2010. Din examinarea motivării excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia critică dispozițiile art. 22 alin. (4) și (6) din Legea nr. 255/2010 în redactarea modificată prin art. I pct. 19 din Legea nr. 233/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 14 august 2018. Dispozițiile de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 22 alin. (4) și (6): „(4) *Instanța va verifica dacă sunt întrunite toate condițiile cerute de lege cu privire la stabilirea cuantumului despăgubirii. Hotărârea este supusă căilor de atac prevăzute de lege. [...]*

(6) *Expertii, la realizarea raportului de expertiză, precum și instanța vor ține seama de expertizele întocmite și actualizate de camerele notarilor publici, la momentul transferului dreptului de proprietate.*”

17. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că aceste texte de lege sunt contrare următoarelor prevederi din Constituție: art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21

alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție și art. 44 alin. (2), (3) și (6) privind dreptul de proprietate privată.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 22 alin. (4) și (6) din Legea nr. 255/2010 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate în raport cu critici similare celor invocate în prezenta cauză, Curtea Constituțională pronunțându-se prin Decizia nr. 536 din 10 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 22 februarie 2023, și Decizia nr. 218 din 20 aprilie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 24 august 2023, în sensul respingerii excepțiilor de neconstituționalitate ca neîntemeiate.

19. Astfel, Curtea a reținut că problema raportului dintre Legea nr. 255/2010 și Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 5 iulie 2011, a fost analizată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 78 din 15 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1185 din 15 decembrie 2021, privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 22 alin. (6) din Legea nr. 255/2010 și ale art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică. Prin hotărârea prealabilă pronunțată, Înalta Curte de Casație și Justiție a dezlegat, cu valoare de principiu, problematica sferei criteriilor legale sau reperelor de determinare a cuantumului despăgubirilor acordate în etapa judiciară a procedurii exproprierii din reglementarea legii speciale, statuând că, în etapa judiciară a procedurii de expropriere, la determinarea cuantumului despăgubirilor, dispozițiile art. 22 alin. (6) din Legea nr. 255/2010 se interpretează extensiv, în sensul că se ține seama atât de expertizele întocmite și actualizate de camerele notarilor publici, la momentul transferului dreptului de proprietate, cât și de criteriile legale prevăzute de dispozițiile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994.

20. Așadar, în conformitate cu dezlegarea de drept dată de Înalta Curte de Casație și Justiție, determinarea cuantumului despăgubirilor, în etapa judiciară a exproprierii, se realizează în mod inechivoc potrivit criteriilor evidențiate de instanța supremă, care conduc la stabilirea unei valori juste și echitabile a despăgubirii, corespunzătoare valorii reale a imobilului, aptă să acopere integral prejudiciul suferit de expropriat. Prin urmare, în acest context, nu se poate reține critica de neconstituționalitate prin raportare la dispozițiile art. 44 din Legea fundamentală.

21. Totodată, Curtea Constituțională a apreciat că nu se poate reține nici pretinsa încălcare a prevederilor art. 16 din Constituție, întrucât nu se instituie un regim juridic discriminatoriu prin aplicarea art. 22 alin. (6) din Legea nr. 255/2010 în comparație cu cel reglementat de Legea nr. 33/1994, de vreme ce Legea nr. 255/2010 este o lege specială în raport cu Legea nr. 33/1994.

22. În fine, Curtea Constituțională a apreciat că este neîntemeiată și critica formulată cu privire la dispozițiile art. 22 alin. (4) din Legea nr. 255/2010, potrivit cărora instanța va verifica dacă sunt întrunite toate condițiile cerute de lege cu privire la stabilirea cuantumului despăgubirii. Textul criticat cuprinde o normă procedurală care nu împiedică dreptul de acces liber la justiție și nici nu afectează caracterul echitabil al procesului, instanțele urmând ca, în lumina deciziei citate a Înaltei Curți de Casație și Justiție, să procedeze la calcularea despăgubirii în acest sistem mai sus descris, fără a fi limitate la preluarea aceleiași valori stabilite în etapa administrativă. Ca atare, nu se poate pune nici problema nesocotirii prevederilor art. 21 alin. (1)-(3) din Constituție.

23. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor nr. 536 din 10 noiembrie 2022 și nr. 218 din 20 aprilie 2023, precitate, își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

24. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicolae Ovidiu Stoia în Dosarul nr. 135/107/2020 al Tribunalului Alba — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 22 alin. (4) și (6) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Alba — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Patricia-Marilena Ionea

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar, de către
domnul Mihail Spătărelu Puțintei a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale**

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale prin Adresa nr. 142.438 din 12 mai 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.922 din 13 mai 2025, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 23.295 din 16 iunie 2025,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul interimar emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Mihail Spătărelu Puțintei, director al Direcției buget finanțe, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
MARIAN-CĂTĂLIN PREDOIU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Cristina Trăilă

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare,
de către domnul Constantin Saragea a funcţiei publice
vacante din categoria înalţilor funcţionari publici
de secretar general al Ministerului Energiei**

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Energiei prin Adresa nr. 924/SIB din 20 mai 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 4.222 din 20 mai 2025 şi la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/18.254/CT din 12 iunie 2025, precum şi Adresa Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici nr. 23.347 din 16 iunie 2025,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) şi f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) şi al art. 530 alin. (3) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările şi completările ulterioare,

prim-ministrul interimar emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 30 iunie 2025, domnul Constantin Saragea, director general gradul II la Direcţia generală achiziţii publice şi servicii interne din cadrul Ministerului Investiţiilor şi Proiectelor Europene, exercită, cu caracter temporar, prin detaşare, funcţia publică vacantă din categoria înalţilor funcţionari publici de secretar general al Ministerului Energiei pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
MARIAN-CĂTĂLIN PREDOIU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Cristina Trăilă

Bucureşti, 17 iunie 2025.
Nr. 304.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, de către
doamna Lucreţia Tănase a funcţiei publice temporar vacante
din categoria înalţilor funcţionari publici de secretar general
al Ministerului Afacerilor Externe**

Având în vedere propunerea Ministerului Afacerilor Externe, formulată prin Adresa nr. A/3.904 din 7 mai 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.887 din 12 mai 2025 şi la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/18.255/CT din 12 iunie 2025, precum şi Adresa Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici nr. 23.348 din 16 iunie 2025,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) şi al art. 530 alin. (3) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările şi completările ulterioare, şi al art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic şi consular al României, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul interimar emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 30 iunie 2025, doamna Lucreţia Tănase, ambasador, exercită, cu caracter temporar, funcţia publică temporar vacantă din categoria înalţilor funcţionari publici de secretar general al Ministerului Afacerilor Externe pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
MARIAN-CĂTĂLIN PREDOIU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Cristina Trăilă

Bucureşti, 17 iunie 2025.
Nr. 305.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

pentru modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 141/2017 privind aprobarea formularelor specifice pentru verificarea respectării criteriilor de eligibilitate aferente protocoalelor terapeutice pentru medicamentele notate cu ()1, (**)1Q și (**)1β în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare, și a metodologiei de transmitere a acestora în platforma informatică din asigurările de sănătate**

Având în vedere:

— art. 241 și art. 278 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 5 alin. (1) pct. 27, art. 8, art. 18 pct. 17 și art. 37 din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 564/499/2021 pentru aprobarea protocoalelor terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, și a normelor metodologice privind implementarea acestora, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul de aprobare nr. DG 3.835 din 5.06.2025 al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, în temeiul dispozițiilor:

— art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 141/2017 privind aprobarea formularelor specifice pentru verificarea respectării criteriilor de eligibilitate aferente protocoalelor terapeutice pentru medicamentele notate cu (**)1, (**)1Q și (**)1β în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care

se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare, și a metodologiei de transmitere a acestora în platforma informatică din asigurările de sănătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 și 151 bis din 28 februarie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Formularele specifice corespunzătoare pozițiilor 72, 83, 84, 132, 201, 212 și 225 se modifică și se înlocuiesc cu formularele prevăzute în anexele nr. 1-7 la prezentul ordin.

2. În tabel, după poziția 264 se introduc două noi poziții, pozițiile 265 și 266, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Cod formular specific	DCI/afecțiune
„265	L01XC32.8-NSCLC	Atezolizumabum — cancer bronhopulmonar NSCLC avansat
266	L01XC18.15-NSCLC	Pembrolizumabum — carcinom pulmonar NSCLC neoadjuvant în asociere cu săruri de platină”

3. După formularul specific corespunzător poziției 264 se introduc două noi formulare specifice corespunzătoare pozițiilor 265 și 266, prevăzute în anexele nr. 8 și 9 la prezentul ordin.

Art. II. — Anexele nr. 1-9*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe pagina web a Casei Naționale de Asigurări de Sănătate la adresa www.cnas.ro.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Horațiu-Remus Moldovan

București, 3 iunie 2025.
Nr. 762.

*) Anexele nr. 1-9 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 83

din 17 martie 2025

Dosar nr. 2.471/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Adina Georgeta Ponea	— pentru președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămaș	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Irina Alexandra Boldea	— judecător la Secția I civilă
Mihai-Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Simona Maria Zarafiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Mihaela Voinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mădălina-Elena Vladu-Crevon	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare („Regulamentul”).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena-Mădălina Ivănescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 854/85/2024.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind formulat un punct de vedere asupra chestiunii de drept de către părât.

6. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale opinii teoretice exprimate de judecători în materia ce face obiectul sesizării, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la această problemă de drept.

7. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Prin Încheierea din 29 octombrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 854/85/2024, Tribunalul Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale („Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024”), sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, prin raportare la principiile egalității și nediscriminării, reglementate de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și la dispozițiile art. 10 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora unitățile teritoriale din cadrul părâtei nu au personalitate juridică, dispozițiile anexei nr. VIII — Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”, capitolul I, pct. A — Salarizarea funcționarilor publici, secțiunea I — Salarii pentru administrația publică centrală din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pot fi aplicate la nivelul unităților teritoriale subordonate/structurilor teritoriale pentru probleme speciale din cadrul Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, în sensul stabilirii nivelului de salarizare al personalului încadrat în cadrul acestor structuri la nivelul salariului maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul aparatului propriu al Administrației Naționale a Rezervelor de

Stat și Probleme Speciale și dacă la salariul de bază stabilit la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul aparatului propriu al Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale se pot sau nu adăuga majorările de 7,5% și de 12,5% prevăzute de art. 19 și art. 23 din anexa nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și securitate națională” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Dacă personalul civil din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională care ocupă o funcție cu acces la informații clasificate din clasa secret de stat și care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022 poate beneficia de sporul pentru acces la informații clasificate din clasa secret de stat prevăzut de art. 151 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, sau acordarea acestuia este supusă plafonării instituite prin art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare.

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 4 noiembrie 2024 cu nr. 2.471/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la 17 martie 2025.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

10. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare („Legea-cadru nr. 153/2017”)

„Principii

Art. 6. — Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii: (...)

b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;

c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală; (...).

„Anexa nr. VI

FAMILIA OCUPAȚIONALĂ DE FUNCȚII BUGETARE
«APĂRARE, ORDINE PUBLICĂ ȘI SECURITATE NAȚIONALĂ»
(...)

CAPITOLUL II

Reglementări specifice personalului din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională (...)

SECȚIUNEA a 2-a

Solde de funcție și salariile de funcție

(...) **Art. 151.** — (1) Personalul militar, polițiștii, polițiștii de penitenciare, precum și personalul civil din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională care ocupă o funcție cu acces la informații clasificate din clasa secret de stat beneficiază de un spor la salariul de bază/solda de funcție de până la 25%, în condițiile stabilite prin ordin al ordonatorului principal de credite. (...)

SECȚIUNEA a 3-a

Drepturi specifice activității desfășurate în instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională

Art. 19. — Pentru realizarea prerogativelor constituționale de apărare, ordine publică și securitate națională, personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil beneficiază de majorarea soldei de funcție/salariului de funcție/salariului de bază cu 7,5%. (...)

Art. 23. — Personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil care sunt încadrați în structurile centrale ale instituțiilor din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională sau în structuri militare ale NATO sau UE dislocate pe teritoriul României, beneficiază de majorarea soldei de funcție/salariului de funcție/salariului de bază cu 12,5%.”

11. Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, cu modificările și completările ulterioare („Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009”)

„**Art. 10.** — (...) (2) În structura Administrației Naționale, la nivelul fiecărui județ și al municipiului București, funcționează structuri teritoriale pentru probleme speciale, fără personalitate juridică. (...)”

12. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare („Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023”)

„**Art. II.** — Începând cu data de 1 ianuarie 2024, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2023, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

13. Legea nr. 96/2020 pentru completarea Legii nr. 82/1992 privind rezervele de stat („Legea nr. 96/2020”)

„**Art. I.** — După articolul 13 din Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 11 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, articolul 13¹, cu următorul cuprins:

«Art. 13¹. — (1) Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, instituție publică din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională, (...)».”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-au invocat chestiunile de drept

Cererea de chemare în judecată

14. Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal la 11.03.2024, cu nr. 854/85/2024, reclamantii ABC și EFG au solicitat, în contradictoriu cu pârâta Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale („ANRSPS”), ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună: (i) stabilirea salariului de bază la nivelul maxim de salarizare pentru funcții similare în cadrul ANRSPS, începând cu 1.05.2023, pentru reclamanta ABC, și cu 1.07.2022, pentru reclamantul EFG; (ii) stabilirea cuantumului aferent sporului pentru condiții vătămătoare de muncă la nivelul maxim acordat pentru funcții similare în cadrul ANRSPS, începând cu 1.05.2023, pentru reclamanta ABC, și cu 1.07.2022, pentru reclamantul EFG; (iii) acordarea sporului pentru acces la informații clasificate din clasa secret de stat începând cu 1.01.2024, în cuantumul corespunzător procentului de 15% din salariul de bază, pentru reclamanta ABC, și de 20% din salariul de bază, pentru reclamantul EFG; (iv) plata diferențelor salariale rezultate din drepturile salariale stabilite conform petitelor de cerere 1-3 și drepturile salariale efectiv încasate de reclamantii pentru perioadele menționate, actualizate cu rata inflației și cu dobânda legală penalizatoare de la data scadenței și până la data plății efective; (v) plata cheltuielilor de judecată.

Întâmpinarea

15. Prin întâmpinarea depusă, pârâta a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, invocând, în esență, faptul că personalul unităților teritoriale subordonate nu ocupă funcții similare cu personalul aparatului propriu, condițiile de muncă fiind diferite.

16. În această situație, aplicarea unui tratament egal unor persoane aflate în situații diferite ar conduce la încălcarea principiilor egalității în drepturi sau nediscriminării.

17. Tribunalul judecă într-o cauză dintre cele prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

18. Prin Încheierea de ședință din 29 octombrie 2024, instanța de trimitere a reținut că sesizarea este admisibilă, fiind îndeplinite condițiile ce rezultă din prevederile art. 1 și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, respectiv:

— obiectul cererii de chemare în judecată vizează stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale reclamantilor — funcționari publici de execuție încadrați la Compartimentul Județean pentru Probleme Speciale Sibiu, Biroul Zonal pentru Probleme Speciale Brașov, Direcția Generală Probleme Speciale din cadrul pârâtei ANRSPS, iar chestiunile de drept, de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, privesc atât posibilitatea stabilirii salariilor reclamantilor la nivelul maxim de salarizare pentru funcții similare în cadrul ANRSPS, potrivit prevederilor capitolului I, lit. A, pct. I, tabelul de la lit. d) nr. crt. 2 al anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, la care au fost adăugate majorările de 7,5% și de 12,5% prevăzute de art. 19 și 23 din anexa nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și securitate națională” la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și acordarea sporului pentru acces la informații clasificate din clasa secret de stat prevăzut de art. 15¹ din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017;

— Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra acestor chestiuni de drept de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, iar acestea nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

19. Potrivit punctului de vedere formulat de pârâtă, în cauză sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, astfel că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu problemele de drept indicate la paragraful 8 din prezenta decizie.

20. Reclamantii, pe de altă parte, apreciază că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării problemelor de drept menționate la paragraful 8 este inadmisibilă, nefiind îndeplinită, în ceea ce privește petitele 1 și 2 ale cererii de chemare în judecată, condiția existenței unei veritabile chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, dat fiind faptul că dispozițiile normative supuse interpretării sunt suficient de clare și complete, astfel că acestea îngăduie judecătorului cauzei să le determine, fără dificultate, înțelesul, limitele de aplicare și efectele.

21. În speță este vorba despre realizarea unui raționament judiciar prin aplicarea sistematică a textelor de lege în raport cu scopul și conținutul efectiv al acestora, nefiind vorba despre

o chestiune de drept controversată, astfel încât rămâne atributul instanței de fond de a soluționa petitele 1 și 2 prin aplicarea mecanismelor de interpretare a actelor normative.

22. Cu privire la chestiunea de drept pentru care pârâta solicită sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, reclamantii apreciază că aceasta nu este aptă să rezolve raportul juridic litigios din speța prezentă.

23. În ceea ce privește petitul 1 al cererii de chemare în judecată s-a arătat că funcționarii publici din cadrul pârâtei, încadrați pe funcții similare cu cele ocupate de reclamantii, beneficiază de salariul de bază prevăzut în anexa nr. VIII — Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” la Legea-cadru nr. 153/2017, capitolul I, lit. A — Salarizarea funcționarilor publici, pct. I — Salarii pentru administrația publică centrală, tabelul de la lit. d) — Funcții publice generale de execuție, nr. crt. 2 — consilier, consilier juridic, expert, inspector; grad profesional superior, studii superioare, coeficient 2,63, la care au fost adăugate majorările de 7,5% și de 12,5% prevăzute de art. 19 și 23 din anexa nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și securitate națională” la Legea-cadru nr. 153/2017. Or, modalitatea de formulare a chestiunii de drept cu care pârâta pretinde să fie investită instanța supremă vizează exclusiv nivelul salariului de bază prevăzut în anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, nu și majorările stabilite prin anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 și nici cuantumul sporului pentru condiții vătămătoare de muncă.

24. În ceea ce privește cel de-al treilea petit al cererii de chemare în judecată, reclamantii apreciază că sunt întrunite cumulativ condițiile de admisibilitate în vederea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru lămurirea chestiunii de drept.

25. În opinia reclamantilor, art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 este de strictă interpretare și are o autonomie de sine stătătoare. Dispozițiile derogatorii de la prevederile Legii-cadru nr. 153/2017 au fost evidențiate distinct de legiuitor în cuprinsul ordonanței de urgență sus-menționate, în concordanță cu normele de tehnică legislativă, așa cum rezultă din modalitatea de redactare a art. I sau III.

26. Începând cu 1.06.2023, dată la care salariile de bază ale personalului bugetar din familia ocupațională „Administrație” au fost stabilite pe baza grilei prevăzute în anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, acestea nu se mai află în aceleași condiții la care se referă norma de la art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 ori cea similară valabilă pentru anul 2023 și prevăzută de art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare („Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022”), întrucât au trecut din situația de personal aflat sub incidența prevederilor art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 la aceea de personal aflat sub incidența prevederilor art. 38 alin. (6) din aceeași lege.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

27. Instanța de trimitere nu a formulat un punct de vedere cu privire la chestiunile de drept supuse dezlegării.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

28. Curțile de apel au comunicat faptul că, în raza lor teritorială de competență, nu a fost identificată jurisprudență relevantă cu privire la chestiunile de drept supuse dezlegării. Curtea de Apel Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal și tribunalele București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Ilfov, Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări

sociale și contencios administrativ și fiscal, Iași și Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal au transmis puncte de vedere teoretice asupra acestor chestiuni.

Prima problemă de drept supusă dezlegării

29. Într-o orientare teoretică majoritară, nesusținută de practică judiciară, s-a apreciat că, prin raportare la principiile egalității și nediscriminării, reglementate de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și la dispozițiile art. 10 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009, conform cărora unitățile teritoriale din cadrul ANRSPS nu au personalitate juridică, dispozițiile anexei nr. VIII — *Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”*, capitolul I, pct. A — *Salarizarea funcționarilor publici*, pct. I — *Salarii pentru administrația publică centrală* din Legea-cadru nr. 153/2017 nu pot fi aplicate la nivelul unităților teritoriale subordonate/structurilor teritoriale pentru probleme speciale din cadrul ANRSPS, în sensul stabilirii nivelului de salarizare al personalului încadrat în cadrul acestor structuri la nivelul salariului maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul aparatului propriu al ANRSPS.

30. Această orientare teoretică se regăsește la nivelul următoarelor instanțe: Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal și tribunalele București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Ilfov și Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

31. În susținerea acestei orientări teoretice s-a arătat că din interpretarea sistematică a dispozițiilor anexei nr. VIII, capitolul I, lit. A, pct. I din Legea-cadru nr. 153/2017 și pct. II din aceeași anexă rezultă că, în vreme ce funcțiile publice de stat sunt cele stabilite și avizate la nivelul instituțiilor și autorităților centrale, funcțiile publice teritoriale sunt acelea stabilite și avizate potrivit legii din cadrul serviciilor publice deconcentrate, așadar, din cadrul structurilor teritoriale ale organelor administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale.

32. Această interpretare este susținută și de prevederile cu privire la noțiunea de „structură teritorială/subordonată” ale Legii nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare („Legea nr. 82/1992”), și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2020 privind trecerea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale din subordinea Ministerului Afacerilor Interne în subordinea Guvernului și în coordonarea Secretariatului General al Guvernului și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 31/2021, cu modificările ulterioare („Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2020”).

33. Cu toate că, potrivit art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009, ANRSPS este organ de specialitate al administrației publice centrale, iar, ca urmare a adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2020, se află în prezent în subordinea Guvernului și în coordonarea Secretariatului General al Guvernului, funcțiile publice îndeplinite în cadrul unei unități teritoriale trebuie socotite a fi funcții teritoriale, chiar dacă acestea nu au fost denumite *expressis verbis* servicii publice deconcentrate ale organului de specialitate [art. 5 lit. u) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare („Codul administrativ”)].

34. Au fost invocate, deopotrivă, principiul ierarhizării sistemului de salarizare atât pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate, prevăzut de art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și dispozițiile art. 385 din Codul administrativ, arătându-se că salarizarea este diferită în raport cu nivelul de exercitare a funcției publice, iar diferențele, fiind prevăzute de lege, sunt justificate în mod obiectiv.

35. Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a precizat și faptul că la salariul de bază stabilit la nivel maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul aparatului propriu al ANRSPS nu se pot adăuga majorările de 7,5% și de 12,5% prevăzute de art. 19 și 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

36. Într-o orientare teoretică unică, nesusținută de practică judiciară, regăsită la nivelul Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal, s-a apreciat că, prin raportare la principiile egalității și nediscriminării, reglementate de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și la dispozițiile art. 10 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009, salarizarea la nivelul unităților teritoriale subordonate/structurilor teritoriale pentru probleme speciale din cadrul ANRSPS se face la nivelul salariului maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul aparatului propriu al ANRSPS, iar la salariul de bază astfel stabilit se adaugă majorările de 7,5% și de 12,5% prevăzute de art. 19 și 23 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

Cea de-a doua problemă de drept supusă dezlegării

37. Instanțele naționale care au transmis puncte de vedere (paragraful 31 de mai sus) au exprimat opinia unanimă, nesusținută de practică judiciară, în sensul că personalul civil din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, care ocupă o funcție cu acces la informații clasificate din clasa secret de stat și care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, nu mai poate beneficia de sporul de acces la informații clasificate din clasa secret de stat prevăzut de art. 15¹ din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, acordarea acestuia fiind supusă plafonării instituite prin art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023.

38. În susținerea acestei opinii teoretice au fost invocate prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare („Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018”), art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare („Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020”), art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, aprobată prin Legea nr. 274/2022 („Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020”), art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare („Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021”), art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, arătându-se că sporurile, indemnizațiile, primele și celelalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice au fost limitate/blocate succesiv la nivelul anilor anteriori, începând cu decembrie 2018.

39. S-a argumentat, deopotrivă, că sunt aplicabile, *mutatis mutandis*, considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 52 din 21 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1316 din 24 decembrie 2024.

40. Celelalte curți de apel nu au identificat practică judiciară în materie și nici nu au comunicat opinii teoretice.

41. *Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție* a comunicat faptul că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

42. În jurisprudența Curții Constituționale a României au fost identificate o serie de decizii de respingere a excepțiilor de neconstituționalitate invocate cu privire la dispozițiile cuprinse în anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, din care amintim, cu titlu de exemplu:

— *Decizia nr. 850 din 12 decembrie 2019* referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor lit. c) și d) cuprinse în punctul I: *Salarii pentru administrația publică centrală* și ale lit. a) și b) cuprinse în punctul II: *Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale*, litera A, capitolul I, anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 14 aprilie 2020;

— *Decizia nr. 743 din 8 octombrie 2020* referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor lit. c) și d) cuprinse în punctul I — *Salarii pentru administrația publică centrală* și ale lit. a) și b) cuprinse în punctul II — *Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale*, litera A, capitolul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 1 februarie 2021 (paragrafele 12-16);

— *Decizia nr. 584 din 23 septembrie 2021* referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor capitolului I litera A pct. II lit. a) și b) din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale capitolului I litera A pct. I lit. c) și d) din anexa nr. VIII la aceeași lege, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 28 ianuarie 2022 (paragrafele 21-29);

— *Decizia nr. 414 din 10 iunie 2021* referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor lit. c) și d) cuprinse în punctul I — *Salarii pentru administrația publică centrală* și ale lit. a) și b) cuprinse în punctul II — *Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale* litera A capitolul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 24 august 2021 (paragrafele 14-19).

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

43. În mecanismele de unificare a practicii judiciare au fost identificate următoarele decizii ale Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept care pot prezenta relevanță pentru soluționarea prezentei sesizări:

— *Decizia nr. 71 din 11 noiembrie 2024*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1330 din 31 decembrie 2024, prin care au fost respinse ca inadmisibile sesizările conexe (paragrafele 71-75);

— *Decizia nr. 52 din 21 octombrie 2024*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1316 din 24 decembrie 2024, prin care a fost admisă sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în consecință, s-a stabilit că:

„Pentru personalul care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, sporul pentru condiții de muncă vătămătoare prevăzut de articolul unic lit. a) din anexa nr. 1 la Regulamentul-cadru

privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare «Administrație» din administrația publică centrală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, este supus plafonării reglementate de art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

— *Decizia nr. 104 din 9 decembrie 2024*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 6 februarie 2025, prin care au fost admise sesizările conexe în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, și, în consecință s-a statuat că „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 (...):

La acordarea sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare trebuie să se țină seama de plafonul prevăzut de art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

— *Decizia nr. 53 din 24 februarie 2025**, prin care a fost respinsă ca inadmisibilă sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea problemă de drept:

„Dacă, prin raportare la principiile egalității și nediscriminării, reglementate de art. 6 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, prevederile lit. A pct. I capitolul I din anexa nr. VIII la aceeași lege se aplică și personalului ce deține calitatea de funcționar public în cadrul unei unități teritoriale a Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale sau, din contră, doar celui din cadrul aparatului central al autorității publice respective.”

X. Raportul asupra chestiunii de drept

44. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție Asupra admisibilității sesizării

45. Temeiul sesizării îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care cuprinde norme speciale de reglementare a procedurii hotărâri prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în materia litigiilor de muncă ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată prin dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

46. Potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din

*) Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 16 aprilie 2025.

fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”, iar potrivit alin. (3) al aceluiași articol „Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze”.

47. Conform art. 2 alin. (1) din același act normativ, „Dacă, în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

48. Din analiza dispozițiilor legale mai sus evocate rezultă că, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, declanșarea procedurii hotărârii prealabile este posibilă numai în cazul în care sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții de admisibilitate: a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, circumscrisă domeniului de aplicare a art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024; b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac; c) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei; d) chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

49. În sesizarea de față este îndeplinită condiția de admisibilitate legată de existența unei cauze aflate în curs de judecată, circumscrisă domeniului de aplicare a art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, întrucât pretențiile deduse judecării în cauza aflată spre soluționare pe rolul instanței de trimitere se circumscriu unor drepturi salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice.

50. Astfel, prin acțiunea dedusă judecării, reclamantii, care au calitatea de funcționari publici în cadrul unei unități teritoriale din cadrul Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, solicită ca drepturile lor salariale să fie stabilite potrivit prevederilor lit. A pct. I capitolul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, aplicabile personalului din aparatul central, la care să se adauge majorările de 7,5% și de 12,5% prevăzute de art. 19 și 23 din anexa nr. VI — *Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și securitate națională”* la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și acordarea sporului pentru acces la informații clasificate din clasa secret de stat prevăzut de art. 15¹ din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

51. Este îndeplinită și condiția potrivit căreia completul de judecată care a formulat sesizarea să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, în această procedură Înalta Curte de Casație și Justiție putând fi sesizată și de către completurile de judecată investite cu soluționarea cauzelor în primă instanță, iar nu doar de către completurile de judecată ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale curților de apel sau ale tribunalelor investite cu soluționarea cauzelor în ultimă instanță.

52. Referitor la cea de-a treia condiție, a existenței unei chestiuni de drept, având în vedere că prin prezenta sesizare instanța de trimitere a solicitat o dezlegare de principiu formulând un număr de trei întrebări prealabile, instanța

supremă o va analiza grupându-le în potențiale „chestiuni de drept” în funcție de caracterul interdependent ori autonom al întrebărilor.

53. După criteriul antereferit, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată că primele două întrebări, respectiv „dacă, prin raportare la principiile egalității și nediscriminării, reglementate de art. 6 din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și la dispozițiile art. 10 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora unitățile teritoriale din cadrul părții nu au personalitate juridică, dispozițiile anexei nr. VIII: *Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”*, capitolul I, pct. A — *Salarizarea funcționarilor publici*, secțiunea I — *Salarii pentru administrația publică centrală* din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pot fi aplicate la nivelul unităților teritoriale subordonate/structurilor teritoriale pentru probleme speciale din cadrul Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, în sensul stabilirii nivelului de salarizare al personalului încadrat în cadrul acestor structuri la nivelul salariului maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul aparatului propriu al Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale” și „dacă la salariul de bază stabilit la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul aparatului propriu al Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale se pot adăuga sau nu majorările de 7,5% și de 12,5% prevăzute de art. 19 și art. 23 din anexa nr. VI — *Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și securitate națională”* la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare”, se află într-o relație de interdependență, cea de-a doua întrebare pornind de la premisa unui răspuns afirmativ dat celei dintâi, astfel că primele două întrebări se constituie într-o primă și potențială chestiune de drept cu privire la care se impune a analiza dacă este veritabilă.

54. Astfel, prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 impun, ca o condiție de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, și existența unei „chestiuni de drept” veritabile, aptă de a declanșa acest mecanism de unificare a practicii judiciare.

55. Noțiunea de „chestiune de drept” are înțelesul dat de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, deoarece termenii folosiți de legiuitor sunt aceiași, iar art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 prevede că „Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”.

56. În sesizările formulate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 trebuie avut în vedere și preambulul acestui act normativ în care s-a ținut seama de „faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept”.

57. În absența unei definiții legale a noțiunii „chestiune de drept” din cadrul cerințelor de admisibilitate prevăzute la art. 519 din Codul de procedură civilă, în doctrină s-a arătat că, pentru a fi vorba de o problemă de drept reală, trebuie ca norma de drept

disputată să fie îndoielnică, imperfectă (lacunară) sau neclară, fiind susceptibilă să constituie izvorul unor interpretări divergente și, în consecință, al unei practici judiciare neunitare.

58. Această exigență legală, subsumată condiției privind ivirea unei chestiuni de drept, a fost în mod constant subliniată în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, considerându-se că încheierea de sesizare trebuie să releve reflecția judecătorilor din completul investit cu soluționarea cauzei asupra diferitelor variante de interpretare posibile și asupra argumentelor de natură să le susțină, pentru a da temei inițierii mecanismului de unificare jurisprudențială reprezentat de hotărârea prealabilă.

59. În sesizarea de față nu rezultă că problema de drept în discuție ar putea primi interpretări contrare, de natură a genera practică neunitară.

60. În acest sens, în prealabil, este de remarcat că instanța de trimitere, raportat la ansamblul sesizării, nu a exprimat un punct de vedere și nu a procedat la o analiză proprie a admisibilității acesteia „pentru a nu exista o antepunonțare cu privire la fondul cauzei”, raționament eminant eronat în condițiile în care îndeplinirea unei obligații legale de către judecător nu se constituie într-o „antepunonțare”.

61. Or, potrivit art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”, ceea ce presupune, în sarcina completului de judecată care sesizează instanța supremă, obligația respectării dispozițiilor compatibile procedurii cuprinse în prevederile art. 520 alin. (1) teza a II-a din Codul de procedură civilă, care statuează că „dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților”. Cu alte cuvinte, încheierea de sesizare trebuie să cuprindă motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit art. 1 și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, precum și punctul de vedere al completului de judecată și al părților.

62. În analiza condiției existenței unei probleme de drept reale trebuie menționat și faptul că, în mod cvasiunanim, punctele de vedere teoretice ale instanțelor naționale susțin aceeași interpretare (cu excepția Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal care susține opinia contrară, fără exemple de jurisprudență și în lipsa unei argumentări a opiniei exprimate), respectiv cea conform căreia funcțiile publice stabilite în cadrul unităților teritoriale ale Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale sunt funcții publice teritoriale în sensul Legii-cadru nr. 153/2017, pentru care salarizarea se face potrivit grilelor prevăzute la lit. A pct. II capitolul I din anexa nr. VIII la legea-cadru, iar nu potrivit grilelor prevăzute pentru funcțiile publice de stat din administrația publică centrală.

63. În respectivele opinii teoretice se argumentează că prevederile legale a căror interpretare se solicită sunt aplicabile doar personalului din cadrul aparatului central al autorității publice respective, iar cele două categorii de funcționari nu sunt în situații identice, diferențele salariale fiind conforme cu principiul ierarhizării sistemului de salarizare, atât pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate.

64. Jurisprudența Curții Constituționale oferă, la rândul ei, suficiente repere în sprijinul interpretării corecte a prevederilor legale care fac obiectul sesizării.

65. Astfel, prin Decizia nr. 850 din 12 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 14 aprilie 2020, Curtea Constituțională, respingând excepția invocată, a reținut următoarele:

„25. În raport cu aceste considerente, Curtea reține că instituirea prin prevederile de lege criticate a unor reguli diferite aplicabile diferitelor categorii de personal plătit din fonduri publice nu constituie o discriminare. Opțiunea legiuitorului pentru stabilirea unui tratament juridic diferențiat sub aspectul salarizării între funcționarii publici din administrația publică centrală și cei din unitățile teritoriale este justificată având în vedere că atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate pot fi diferite chiar și pentru personalul care este încadrat pe funcții similare. Prin urmare, existența unor diferențe în ceea ce privește salarizarea este în mod obiectiv justificată, legiuitorul urmărind eliminarea dezechilibrelor și a disfuncționalităților existente în sistemul public de salarizare. Astfel, prevederile art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017 instituie principiul ierarhizării sistemului de salarizare, atât pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate, iar cele ale art. 6 lit. h) din legea-cadru consacră principiul sustenabilității financiare, în sensul stabilirii nivelului de salarizare pentru personalul bugetar, astfel încât să se asigure respectarea plafoanelor cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat.

26. În consecință, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate reprezintă expresia opțiunii legiuitorului în materia personalului plătit din fonduri publice, justificată în raport cu situația diferită a celor două categorii de personal vizate de ipotezele normelor juridice, fără a încălca principiul egalității în drepturi, prevăzut de art. 16 din Constituție.”

66. Mai mult, pentru lipsa dificultății problemei de drept, prin Decizia nr. 53 din 24 februarie 2025, instanța supremă a respins, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Vâlcea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 197/46/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la o problemă de drept identică, respectiv: „Dacă, prin raportare la principiile egalității și nediscriminării, reglementate de art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, prevederile lit. A pct. I capitolul I din anexa nr. VIII la aceeași lege se aplică și personalului ce deține calitatea de funcționar public în cadrul unei unități teritoriale a Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale sau, din contră, doar celui din cadrul aparatului central al autorității publice respective”.

67. Toate aceste argumente consolidează concluzia conform căreia prima și a doua întrebare (aceasta din urmă având caracter accesoriu, subsecvent celei dintâi — supra, paragraful 53) nu întrunesc exigențele unei reale chestiuni de drept pentru a cărei lămurire să fie necesară intervenția instanței supreme, opiniile cvasiunanime exprimate de instanțele naționale reliefând, așa cum s-a arătat și mai sus, lipsa aptitudinii problemei de drept de a genera practică neunitară, ceea ce conduce la inadmisibilitatea sesizării în privința acestei chestiuni de drept.

68. Pentru lipsa caracterului veritabil al chestiunii de drept prin prisma lipsei dificultății în interpretare urmează a fi respinsă ca inadmisibilă și cea de-a treia întrebare prealabilă din cadrul sesizării, respectiv „Dacă personalul civil din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională care ocupă o funcție cu acces la informații clasificate din clasa secret de stat și care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022 poate beneficia de sporul pentru acces la informații clasificate din clasa

secret de stat prevăzut de art. 15¹ din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, sau acordarea acestuia este supusă plafonării instituite prin art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare”, lipsa de dificultate în interpretare derivând atât din unanimitatea opiniilor teoretice exprimate de către instanțele judecătorești, cât și din aceea că probleme de drept asemănătoare, nu identice, au fost deja dezlegate de instanța supremă în mecanisme obligatorii de unificare a jurisprudenței.

69. Înalta Curte de Casație și Justiție are în vedere că problema de drept cu privire la care instanța de trimitere solicită o rezolvare de principiu vizează aplicarea ori neaplicarea plafonului instituit de art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 la acordarea sporului pentru acces la informații clasificate din clasa secret de stat, reglementat de art. 15¹ din capitolul II al anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017.

70. În primul rând, așa cum s-a arătat mai sus, instanțele judecătorești specializate au exprimat opinia unanimă în sensul că personalul civil din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, care ocupă o funcție cu acces la informații clasificate din clasa secret de stat și care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, nu poate beneficia de sporul de acces la informații clasificate din clasa secret de stat prevăzut de art. 15¹ din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, acordarea acestuia fiind supusă plafonării instituite prin art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, arătându-se că sporurile, indemnizațiile, primele și celelalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice au fost limitate/blocate succesiv la nivelul anilor anteriori, începând cu decembrie 2018.

71. În al doilea rând, demn de remarcat este faptul că, prin Decizia nr. 104 din 9 decembrie 2024, menționată la pct. IX, Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat asupra unei chestiuni de drept asemănătoare celei expuse prin cea de-a treia întrebare prealabilă din prezenta sesizare, în sensul că, pentru personalul care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, sporul pentru condiții de muncă este supus plafonării reglementate de art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

72. În considerentele acestei decizii se arată următoarele:

„176. Așadar, în privința sporurilor, măsura de politică fiscal-bugetară, păstrată prin acte normative succesive, a fost aceea de a menține cuantumul acestora la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2018.

177. Cum aceste dispoziții legale nu conțin nicio derogare în privința sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare și nici nu există vreo rațiune pentru excluderea acestui spor de la aplicarea plafonării succesive, rezultă că problema de drept analizată se impune a fi rezolvată în sensul că acordarea sporului prevăzut de art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 trebuie să se realizeze cu respectarea limitei prevăzute de art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

178. Voința legiuitorului, exprimată explicit în actele normative adoptate anual în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, a fost aceea de a plafona cuantumul sporurilor prin raportare la nivelul acordat în luna decembrie 2018, măsură menținută pentru întregul interval 2019-2024. Normele juridice de plafonare au caracter general, fără a face distincție în funcție de personalul bugetar beneficiar, fără a se face referire la un anumit spor, indicându-se categoria generică a sporurilor, și fără a fi reliefată vreo rațiune care să justifice un regim derogatoriu în privința sporului pentru condiții de muncă. Așa fiind, limitarea legală a cuantumului sporurilor este aplicabilă în privința sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare, pentru toate categoriile de personal plătite din fonduri publice.

179. O atare soluție rezultă în urma interpretării logice și gramaticale a dispozițiilor legale analizate, fiind, totodată, în concordanță cu Decizia nr. 52 din 21 octombrie 2024, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit, cu putere obligatorie, că: pentru personalul care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, sporul pentru condiții de muncă vătămătoare prevăzut de articolul unic lit. a) din anexa nr. 1 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 este supus plafonării reglementate de art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții. (...)

185. Această opțiune a legiuitorului se coroborează pe deplin cu dispozițiile legale cuprinse în actele normative anuale adoptate în perioada 2018-2023, referitoare la unele măsuri fiscal-bugetare, prin care, succesiv, cuantumul sporurilor a fost menținut la nivelul acordat pentru luna decembrie 2018, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții. (...)

187. Respectarea acestor norme cu caracter imperativ reprezintă, în același timp, o justă aplicare a principiului sustenabilității financiare, care presupune că stabilirea nivelului de salarizare a personalului bugetar trebuie să se realizeze astfel încât să se încadreze în plafoanele cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat, stabilite în condițiile legii.”

73. Or, atât timp cât în cauza dedusă judecării instanței de trimitere reclamanții — personal bugetar — solicită plata sporului pentru acces la informații clasificate din clasa secret de stat (începând cu data de 1.01.2024), iar art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 nu instituie un regim derogatoriu în privința acestui spor, silogismul logico-juridic care a condus la adoptarea Deciziei nr. 104 din 9 decembrie 2024 (paragrafele de mai sus, nr. 71, 72) se aplică *mutatis mutandis* și pentru dezlegarea celei de-a treia întrebări din prezenta sesizare.

74. Faptul că reclamanții pretind că salariile de bază au ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022 nu este de natură a conduce la o altă concluzie, aspect consolidat de considerentele conținute în paragrafele 106, 107 și 108 din Decizia nr. 52 din 21 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1316 din 24 decembrie 2024, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat că:

„106. Este lipsită de relevanță, din perspectiva aplicării normelor care au suspendat posibilitatea creșterii cuantumului sporului pentru condiții de muncă, împrejurarea că, în perioada de exercițiu a acestora, salariul de bază al personalului din familia ocupațională în discuție a atins valoarea nominală prevăzută în anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017,

ca urmare a creșterii etapizate a acestuia prin raportare la ipotezele de aplicare în timp a legii.

107. Așa cum rezultă în mod explicit din cuprinsul art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, plafonarea operează în orice situație, condiția impusă de legiuitor fiind aceea ca personalul să ocupe aceeași funcție și să își desfășoare activitatea în aceleași condiții.

108. În aceste circumstanțe, faptul că salariul de bază a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 nu poate să determine *per se* înlăturarea de la aplicare a dispozițiilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 (...).

75. Argumentele expuse în cele ce precedă permit a se reține concluzia că, în realitate, instanța de trimitere a confundat caracterul obligatoriu al sesizării cu condiția de admisibilitate referitoare la existența unei chestiuni de drept pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu.

76. În lipsa argumentării sesizării, demersul instanței de trimitere evidențiază o înțelegere greșită a mecanismului procedurii hotărârii prelabile din reglementarea specială, de vreme ce titularul sesizării a dat prevalență obligativității sesizării, fără însă a realiza cuvenita și prelabila verificare și constatare a îndeplinirii condițiilor de admisibilitate de ordin procedural și substanțial care îi îngăduiau un atare demers.

79. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 854/85/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

Dacă, prin raportare la principiile egalității și nediscriminării, reglementate de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și la dispozițiile art. 10 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora unitățile teritoriale din cadrul pârâtei nu au personalitate juridică, dispozițiile anexei nr. VIII — Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”, capitolul I, lit. A — Salarizarea funcționarilor publici, pct. I — Salarii pentru administrația publică centrală din Legea-cadru nr. 153/2017 pot fi aplicate la nivelul unităților teritoriale subordonate/structurilor teritoriale pentru probleme speciale din cadrul Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, în sensul stabilirii nivelului de salarizare al personalului încadrat în cadrul acestor structuri la nivelul salariului maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul aparatului propriu al Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale și dacă la salariul de bază stabilit la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul aparatului propriu al Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale se pot sau nu adăuga majorările de 7,5% și de 12,5% prevăzute de art. 19 și art. 23 din anexa nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și securitate națională” la Legea-cadru nr. 153/2017.

Dacă personalul civil din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională care ocupă o funcție cu acces la informații clasificate din clasa secret de stat și care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022 poate beneficia de sporul pentru acces la informații clasificate din clasa secret de stat prevăzut de art. 15¹ din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 sau acordarea acestuia este supusă plafonării instituite prin art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 martie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Elena-Mădălina Ivănescu

77. Cu alte cuvinte, a fost ignorată ipoteza normei stipulate în art. 2 din ordonanța de urgență precitată, care permite declanșarea mecanismului procedurii hotărârii prelabile doar în prezența constatării ca fiind îndeplinite toate condițiile de admisibilitate, inclusiv cea referitoare la existența unei chestiuni de drept, pentru că numai atunci ar putea intra în acțiune dispoziția normei juridice anterior menționate, potrivit căreia completul de judecată investit cu soluționarea procesului „va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

78. În concluzie, sesizarea vizând pronunțarea unei hotărâri prelabile nu îndeplinește condiția de admisibilitate referitoare la existența unor chestiuni de drept pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, prevăzută de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în înțelesul dat acesteia conform jurisprudenței consolidate a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, astfel că, nefiind întrunite toate condițiile legale, sesizarea formulată de Tribunalul Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 854/85/2004 este inadmisibilă.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

